

Vayikra "En Hij riep "
Leviticus 1:1–5:26
Jesaja 43:21–44:23
1 Samuel 22-24

Offer op Zijn Manier

Deze week beginnen we in het Boek Leviticus. We kunnen behoorlijk vastraken in dit boek als we niet in eerste instantie het doel ervan begrijpen. Leviticus begint met uit te leggen hoe een offer voor HaShem te brengen. De eerste hoofdstukken beschrijven gedetailleerd wat te doen met het dier, hoe het aan te bieden en zelfs hoe het op vuur te schikken. Gedenk wanneer je deze verzen leest, dat elk van deze offers een voorafschaduw van het werk van Yeshua was en dat ze met Zijn dood niet ophielden, maar dat ze voor ons veeleer tot een hogere betekenis werden gebracht. Wij zijn nu aan deze zijde van Zijn verlossingswerk beter in staat om de profetische schaduwen van deze offers te begrijpen. In het Millennium zullen er opnieuw offers zijn en ik bijvoorbeeld kijk uit naar de dag dat ik met Leviticus in mijn hand kan zien hoe de offers worden gepresenteerd terwijl Yeshua ons uitlegt hoe elk ervan van Zijn werk sprak en er in feite verder blijft van spreken.

Houd ook voor ogen dat wanneer iemand zijn offer naar het altaar bracht, maar er geen echt berouw in het hart van die persoon was, het offer niets betekende. Het was niets meer dan een dier dat zinloos geslacht werd. We zien dit vandaag ook in mensen die zeggen dat ze de Messias aannemen maar geen berouw hebben, die enkel spijt hebben dat ze betrappt zijn.

Dus, Waarom al deze details over die offers? Is het niet genoeg dat de persoon het offer bracht? Waarom moest het op zo een veeleisende manier gaan? Er zijn veel antwoorden op deze vraag, maar laten we kijken naar het eerste niveau.

Elk van ons heeft de neiging om de dingen op onze eigen manier te willen doen. Er zijn massa's redenen om dingen te doen zoals we ze altijd deden, naar de wijze waarop onze ouders of leraren ze in het verleden deden. Het is niet omdat iets ons al vanaf onze geboorte geleerd werd, dat het de juiste manier is. Wat het juist maakt is dat het op één lijn is met Zijn Woord. Laten we het seizoen dat we ingaan als voorbeeld nemen. Mij werd geleerd dat Pasen de tijd was van Yeshua's verrijzenis. We hadden altijd nieuwe kleren voor deze speciale dag, we gingen ook iets vroeger naar de kerk want er was altijd veel meer volk die dag, meestal mensen die je sinds Kerst niet meer gezien had. Na de dienst gingen we naar huis om grote porties ham te eten en dan met zijn allen naar buiten in de tuin om gekleurde eieren te verstoppen en te zoeken. Alleen de gedachte hieraan maakt me vandaag een beetje misselijk, maar dat is een ander onderwerp. We deden al deze dingen niet ter ere van een valse god van vruchtbaarheid waar de hele dag in werkelijkheid om gaat. We deden het onwetend, omdat mensen doorheen de jaren de wijze waarop HaShem had gezegd Hem lofprijs te offeren, veranderd hadden in iets dat ver van Zijn wijze was.

We leven momenteel in een tijd waarin de Heilig ons terugbrengt naar Zijn wijze om dingen te doen. Hij toont ons de details over hoe Hij onze aanbidding verlangt, net zoals Hij het aan Mozes en aan de Levieten in Leviticus toonde. Waar gaat Leviticus over? Het gaat over het achter ons laten van Egypte en het vergeten van de wegen daar, terwijl we Zijn wegen aannemen en omarmen, de wegen van waarheid.

In de komende dagen zal ons allemaal de gelegenheid gegeven worden om in Zijn weg te wandelen, of in de wegen van mensen. De keuze is Pesach versus Pasen. Als we Pesach kiezen, kiezen we Zijn wijze van aanbidding. Als we Pasen kiezen, kiezen we de wijze van mensen, de wijze van Egypte, de heidense wijze. Is er een voordeel in het wandelen naar Zijn wijze? Blader even naar Deuteronomium 28. Kijk naar de zegens en de vloeken. Het eerste deel van het hoofdstuk is geschreven aan hen die Zijn wijze kiezen, het tweede deel is geschreven aan hen die kiezen hun een offer te brengen op hun eigen wijze. Dit even vlug doorlezen zal de keuze vrij gemakkelijk maken, tenminste, dat doet het voor mij.

Ik kan de stemmen van de meerderheid echter al horen zeggen dat als ze tijdens Pasen aanbidden, ze helemaal niet aan de vruchtbaarheid godin of alles wat met die dag geassocieerd is denken. Dezen zou ik er willen aan herinneren terug te gaan naar Exodus en het verslag te lezen van het gouden kalf en wat daar gebeurde. Ik vraag me af hoe gemalen paashazen en gekleurde eieren vermengd met water smaken? Zie, het gaat niet om wat jij en ik denken als we een offer brengen op de manier zoals wij dat wensen, het gaat erom wat Hij denkt!

Dus, als je dit jaar Pesach mist en jezelf op Paasmorgen in een volle kerk terugvindt, neem dan als

de offerschaal doorgegeven wordt enkele minuten tijd om na te denken over de woorden van Leviticus en stel jezelf de vraag of het gepast zou zijn om al dan niet met een chocolade paashaas naar de Levieten te komen. Misschien zou je zelfs helemaal tot aan Genesis kunnen teruggaan en bedenken wat er gebeurde met Cain en Abel, nadat de ene een offer bracht naar de wijze waarop HaShem het had gezegd en de andere besloot het op zijn manier te doen.

Als je jezelf in die situatie bevindt en niet besluit je te bekeren en weg te lopen, wees dan alsjeblief niet verwonderd dat in de dagen en weken die volgen het leven net een beetje meer aanvoelt als het laatste deel van Deuteronomium, dan als het eerste deel. Voor degenen die echter de traditie naar de wind willen gooien en een offer van gehoorzaamheid willen brengen, verwacht dat Zijn zegeningen overvloedig zullen zijn.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned. vert. S. van Goethem